

Δεν χάθηκαν όλα

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Ο Τεκτονισμός, για τον κόσμο και τους πολιτισμούς του ονομαζόμενου Δυτικού κόσμου, κυρίως δε τη Ευρώπης, της Αμερικανικής Ηπείρου, καθώς και των μικρότερων παραρτημάτων τους, θα πρέπει να αντιπροσωπεύει αυτό που απορρέει από την πρωταρχική Μυητική Παράδοση. Τούτο ισχύει πραγματικά, βεβαίως μόνον κατά ένα μέρος, και συγκεκριμένα εξαιτίας της ύπαρξης των Οργανισμών εκείνων που διατηρούν σιωπηρώς και Τυπικώς ^[*], ίχνη αυτής της αρχαίας Μυητικής κληρονομιάς που επιτρέπει στους **Ανθρώπους της Επιθυμίας** και κατόχους ειδικών προσόντων, να προσεγγίσουν σταδιακά, την αφύπνιση της δικής τους ατομικής θείας σπίθας.

^[*] *Τυπικώς με την έννοια της Μυητικότητας ή αλλιώς της σύνδεσης με τον Τύπο (Rituality)*

Πρόκειται για την αντανάκλαση εκείνου του Ανώτερου Όντος που ορίζεται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, και που εμείς αποκαλούμε Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων. Η ευθραυστότητα της φύσης μας, εκπεφρασμένη στο εσωτερικό μιας εποχής όπου οι Παραδοσιακές αξίες μένουν στα λόγια και όχι στις καρδιές μιας Ανθρωπότητας εκπεσμένης και σκοτεινής, προβάλλεται επικίνδυνα προς την κατεύθυνση εκείνων των αστρικών πεδίων που δρουν σαν τον ιστό της αράχνης.

Μόλις διαβούμε το κατώφλι του Μεγάλου Μυστηρίου, η διπολικότητα της Συμπαντικής Ισχύος, αφυπνίζεται συντριπτικά εντός μας, θέτοντας σε κίνηση του μηχανισμού αιτίας-αποτελέσματος, τους οποίους προηγουμένως αγνοούσαμε. Η αληθινή Μύηση, αυτή που μεταδίδεται αυθεντικά, νόμιμη^[1], κανονική^[1], κυρίως δε εκείνη που κάνει να διεισδύσει μέσα στο Πνεύμα μας ένα άλλο Πνεύμα, προκαλεί μοιραία μία αλληλουχία αντιδράσεων που σκάβουν στο βαθύτερο είναι μας.

^[1] *Νόμιμη και κανονική όχι με την έννοια των νόμων της Πολιτείας αλλά των νόμων και κανόνων της Μύησης, όπως αυτοί μας μεταδόθηκαν από τους Μεγάλους Διδασκάλους του παρελθόντος.*

Ο Μεγάλος απελθών Αδελφός μας Sebastiano Caracciolo, μας επανελάμβανε πάντοτε ότι τα «μέταλλα» θεωρούμενα ως ακάθαρτες σκέψεις, ως βέβηλες σκουριές, θα έπρεπε να μένουν εκτός του Ναού και ασφαλώς κυρίως έξω από τις σκέψεις και τις καρδιές μας. Μόνον έτσι η συνεδρίαση της Στοάς [ή του Τριγώνου μας] θα έχει επίδραση μέσα μας, ανταμοίβοντας τις θυσίες μας με τον ονομαζόμενο «άρτο των Θεών», το *secretum*, εκείνη την Αρετή [Virtus] που από τα ανώτερα πεδία, έρχεται να συναντήσει την Πίστη [Fides] το απώγειο της επιθυμίας μας για Γνώση και Αγάπη.

Η Μύηση δεν είναι θέμα κάποιας Ακαδημίας ή Σχολής, ή διδακτορικής διατριβής, πολύ δε περισσότερο δεν είναι θέμα κάποιας ρητορικής ή διαλεκτικής. Η Μύηση είναι Γνώση^[2] προς αναγνώριση, πρώτα σωματικά, μετά στο νου και την καρδιά, μέχρι την τελική πράξη που

είναι η πλήρης και απόλυτη συνειδητοποίηση ότι τα πάντα είναι μάταια και απατηλά πλην του Θεού σπινθήρα με τον οποίο ο Θεός μας δημιούργησε με μία πράξη Αγάπης την οποία εμείς οφείλουμε να αποκαταστήσουμε και ανακαλύψουμε.

[2] *Γνώση με «Γ» κεφαλαίο νοείται η ενορατική και διαισθητική, και όχι η εγκυκλοπαιδική.*

Η οδός της Μύησης είναι μία μέθοδος, και όσο η μέθοδος αυτή δοκιμάζεται τόσο πιο εύκολα θα αποφευχθούν επικίνδυνες παρεκκλίσεις.

Μέχρι ο Τεκτονισμός (τουλάχιστον ένα μικρό του μέρος) να μπορέσει να δημιουργήσει εκείνα τα απαραίτητα αντισώματα που θα μας προστατεύουν από τις επιδημίες της μάζας σε ένα κόσμο όπου υπερισχύει το δίκαιο της «σύστασης άνευ αξίας» ενωμένου με συμπλέγματα κατωτερότητας που κρύβουν μίζερους ανθρώπους, έτοιμους να βλάψουν κάθε στιγμή τον πλησίον σε έναν κόσμο όπου η προδοσία απορρέει μόνον μία απλή σχετική έννοια βολέματος και εμφάνισης, όπου οι υποσχέσεις λησμονώνται επειδή «οι κουτοί δεν αλλάζουν ποτέ άποψη».

Μέχρι να μάθουμε, εμείς πρώτοι, να διδάσκουμε τα παιδιά μας και τους Αδελφούς μας ότι η Αλήθεια ανευρίσκεται πρώτα εντός μας και όχι αλλού, σεβόμενοι τις διδαχές της Παράδοσης, τότε ίσως η Ελπίδα της επιστροφής των αξιών σε εκείνες της εποχής του χρυσού, δεν θα είναι μία απατηλή ψευδαίσθηση, αλλά θα γίνει πραγματικότητα και συνειδητοποίηση, διότι ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων βοηθά πάντοτε εκείνους που με καλή πίστη και σεμνά, δεν προδίδουν το ιερό φως που έλαβαν, πολλές φορές δήθεν από Μεγάλους Διδασκάλους του παρελθόντος.

Αυτή η ιδέα αντιπροσωπεύεται σε μας από το σύμβολο που απεικονίζει την ιερή κιβωτό της παράδοσης (*Σ.τ.Μ.: τον βωμό*) όπου φυλάσσονται τα ιερά μας μυστήρια ως πυρ που μετασηματίζει χωρίς να καίει και επαναφέρει στον σωστό άξονα εκείνους που έχουν χαθεί όπως ο Θησέας στον λαβύριθο του Μινώταυρου. Στην κιβωτό μας φυλάσσεται η μέθοδος, ο μίτος της Αριάδνης που μεταφέρει το φως για την επανάκτηση του ΧΑΜΕΝΟΥ ΛΟΓΟΥ και της ορθής προφοράς του (*Σ.τ.Μ.: του κραδασμού του εντός μας*), και την κατανόηση της Βασιλικής τέχνης των Αλχημιστών.

Μόλις προσεγγίσουμε αυτό το έργο δεν θα το κρατήσουμε εντός μας, αλλά θα το δώσουμε ως πράξη Αγάπης σε εκείνους που τείνουν τα χέρια τους προς τον ουρανό.